

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-636/18) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i ciągłe przekroczenie wartości dopuszczalnych dla dwutlenku azotu (NO₂) w określonych francuskich strefach i aglomeracjach – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki)

(2019/C 432/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, E. Manhaeve et K. Petersen, agents)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, J. Traband et A. Alidière, agents)

Sentencja

- 1) Przekraczając w sposób systematyczny i ciągły roczną dopuszczalną wartość dla dwutlenku azotu (NO₂) od dnia 1 stycznia 2010 r. w dwunastu francuskich aglomeracjach i strefach jakości powietrza, mianowicie: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paris (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), zone urbaine régionale (miejska strefa regionalna, ZUR) Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) i Nice (FR24A01), oraz przekraczając w sposób systematyczny i ciągły godzinową dopuszczalną wartość dla NO₂ od dnia 1 stycznia 2010 r. w dwóch aglomeracjach i strefach jakości powietrza, mianowicie: Paris (FR04A01) i Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), Republika Francuska uchybiała w sposób ciągły począwszy od tej daty zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, od momentu wejścia w życie dopuszczalnych wartości w 2010 r.

Republika Francuska uchybiała od dnia 11 czerwca 2010 r. zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 wspomnianej dyrektywy w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy, a w szczególności ustanowionemu w art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy zobowiązaniu do zapewnienia, aby okres przekroczenia był jak najkrótszy.

- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – BU/État belge

(Sprawa C-35/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ pracowników – Równość traktowania – Podatek dochodowy – Ustawodawstwo krajowe – Zwolnienie od opodatkowania świadczeń przyznawanych osobom niepełnosprawnym – Świadczenia uzyskane w innym państwie członkowskim – Wylączenie – Odmienne traktowanie)

(2019/C 432/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège